

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsê leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasnila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kranjske hranilnice „štrajk“.

Hranilnica kranjska, katero so nekdanj blagosrčni možje, na čelu jim župan Hradecki, ustanovili v splošno korist, nikakor pa ne v strankarske namene, v kateri se pa dandanes nemčurstvo šopiri, imela je včeraj svoj občni zbor, pri katerem je društveni predsednik g. Aleksander Dreô poročal o društvenem delovanju v letu preteklem in o lepih uspehih, ki jih je dosegel denarni ta zavod.

Uspehi se zares lepi, kajti upravno premoženje pomnožilo se je za 1,596,812 gold. 8 kr. in znaša sedaj 22,209,703 gold. 73 kr., skupni rezervni fond pa 2,367,197 gold. 80 kr. Po pregovoru, da „številke govore“, nikdo ne bode zanikaval, da kranjska hranilnica napreduje, kaj bi tudi ne, saj „denar denar dela“ in kjer je toliko novcev nako-pičenib, kakor baš pri kranjski hranilnici, se pri nekolikey previdnosti za vseh ni bati.

Pri tako ugodnih razmerah je umevno, da se kranjske hranilnice občni zbori gladko vrše in bilo je dosedaj običajno, da so gospodje svojo zadovoljnost o napredku in razvoju društva izražali s tem, da so povodom vsakoletnega občnega zbora raznim dobrodelnim zavodom poklonili nekoliko daril, tako na pr. lani vsega vkupe 21.570 gold.

Letos pa je to drugače, letos neso niti jed-nemu društvu, ne nemškemu ne sloven-skemu, niti krajcarja dovolili. Čujte, zakaj! V občnem zboru dne 2. junija 1885 sklenila je kranjska hranilnica, da se nemškemu „Schulvereinu“ iz rezervnega fonda za l. 1885 pokloni 1400 gld., za leto 1886 pa 3500 gld. Ta ukrep pa je deželna vlada kranjska z ukazom iz dne 3. septembra 1885 ustavila. Dalje je hranilnica v občnem zboru dne 29. maja 1884 sklenila: napraviti v Ljubljani čve-terorazredno nemško šolo, ter prevzeti vse stroške iz rezervnega fonda, in pokloniti 50.000 gld. nekemu društvu, ki bi zidalo stanovanja za delavce.

Omenjeni sklepi, ker so v protislovju s pravili in regulativom hranilničnim, prouzročili so mnogo hrupa in splošno nevoljo in čitatelji se gotovo še spominjajo, kako obširno se je ta stvar po časopi-sih razpravljala ter obravnavala celo v deželnem zboru, kjer se je predlagala znana „lex Svetec“, katera pa, žal, ni prodrla.

Z živim zadoščenjem vsprejelo je javno mne-nje vest, da je deželna vlada tudi te sklepe zavrn-ila. V hranilničnem taboru pa so to vest vsprejeli z veliko srditostjo in začeli so „jezo kuhati“. Vče-raj je ta „jeza“ prekipela in sklenili so baje, dok-ler jim vlada ne da jasnega navode, kaj je po-trebno, kaj pa ne, da nobenemu društvu ne dado niti solda, — oziroma, kakor se v oficijalnem poročilu pravi: dokler notranje ministerstvo ne reši vprašanja, sme li hranilnično društvo le za do-brodelne namene darila dovoljevati?

Sklep ta ni bil junašk, niti plemenit, pač pa naravnost otročji, in javno mnenje mora ta korak hudo obsojati, ker kaže, da oblastni gospodje, ki danes zastopajo hranilnico, nemajo srca za splošne koristi, ampak le za svoj „justament“, za svoj „sport“ z nemškim „Schulvereinom“ in z nemško šolo. Kolikorkrat so še dosedaj v občnem zboru dovolili darila dobrodelnim in občekoristnim zavod-om, jim vlada nikdar še ni oporekala. Iz tega bi hranilnični mogotci, če se morda tudi nikdar neso logike učili, lahko sklepali, da so se rečena darila zmatrala potrebnimi. A tega neso hoteli, hoteli so napraviti demonstracijo, katera jim utegne še pre-sedati. Denarnemu zavodu, kakor je kranjska hrai-nilnica, malo pristojne take demonstracije, ki imajo politično vsebino in kakor se o ženskah pravi, da je tista najboljša, o kateri se najmanje govori, isto tako sme se o denarnih zavodih trditi, da je oni zavod najbolji, ki najmanj politikuje.

Oblastni gospodje, ki so zagrešili včerajšnji sklep, katerih nekateri pa nemajo niti počenega groša v hranilnici naloženega, so menda pozabili, da kdor v stekleni hiši stanuje, ne sme kamenja metati, sicer bi si bili svesti, da bi jim ena ergična vlada lahko marsikatero poleno vrgla pod noge, saj je javna tajnost, da se v marsičem ne postopa strogo po pravilih in da bi bilo možno, omejiti hranilničnih članov dozdevno vsemogočnost.

Kar se tiče dobrodelnih zavodov, nad kate-rimi je včeraj kranjska hranilnica svojo jezo razlila, zaradi tega še ne bodo poginili. Nemškim društvom priletela bode že še kaka mrvica „pod roko“, kakor se pravi v svetem pismu, da desnica ne bode vedela, kaj levica dela, gledé narodnih društev pa bode slovensko občinstvo skrbelo, da se vzdrže, kar

bode tem lože, ker je bila dosedanja hranilnična podpora le skopo odmerjena.

Našim mestnim odbornikom pa nalaga včeraj-šnji sklep kranjske hranilnice sveto dolžnost, da ko-likor možno skrbé, da se čim preje otvori mestna hranilnica, da občinstvo ne bode več prisiljeno, no-siti slovenske svoje novce društvu, ki se bolj ogreva za nemški „Schulverein“, nego-li za še tako kori-stna domača društva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. marca.

„Politik“ misli, da ni treba, da bi Čehi bili pasivni v jezikovnem odseku, kajti Rieger je že v svojem zadnjem govoru v **državnem zboru** iz-javil, da Čehi želé, da se jezikovno vprašanje uravna. Seveda se to mora zgoditi v avtonomnem zmislu. Česki poslanci so bili tega mnenja, da se o pred-logu, ki govori o državnem jeziku, ne more razgo-varjati. Sedaj, ko se je predlog izročil odseku, in je gotovo, da se bode v njem zavrnil nemški drž-avni jezik, navstane vprašanje, ali naj bi se zado-voljili z jednojnim dnevnim redom, ali bi pa posta-vili kake protipredloge in tako pokazali, da Čehi res žele poštene sprave. Kakor se kaže, pričakuje vlada taci predlogov, le tako se dá tolmačiti po-stopanje grofa Taaffeja pri prvem branji Schar-schmidovega predloga. — Število državnozbornih klubov se je za jednega povečalo. Poljakom prijazni Rusini Mandičavski, Siengaljevič, Ozarkljevič in Ohri-movič osnovali so svoj klub. Prvo sejo je imel ta klub včeraj. Zbornica poslancev broji sedaj 9 klu-bov in sicer: Hohenwartov, Lichtensteinov, česki, poljski, Trentinski, Coroninijev, rusinski, avstronem-ški in nemški klub.

Plzenski česki meščanski klub obrnil se je do českega državnozbornega kluba, da naj česki poslanci od svojih dosedanjih zaveznikov sedaj, ko se pripetil žalostni dogodek (da je namreč Schar-schmidov predlog izročil odseku), odločno zahtevajo jamstva za popolno izpeljavo narodne enakopravnosti in uresničenje pravičnega državno- in deželno-zbornega volilnega reda. Ko bi zavezniki se bran-ili ustreči českim željem, naj pa Čehi takoj izsto-pijo iz državnozbornske večine in se postavijo v opo-zicijo proti vladi. Ko bi pa bil Schar-schmidov pred-log vsprejet, naj pa česki poslanci takoj ostavijo državni zbor.

Vsi časniki ugibajo, kdo bode novi **trgovski minister**. Nek Dunajski list trdi, da je zvedel

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Prvo poglavje.

(Dalje.)

„No torej, rekli boste svetemu Petru, če bode hotel vrata meni pred nosom zapreti, češ da nikdar nesem bil pri maši, rekli boste: „E, le kar pustite ga, saj je on Bernard, zakupnik gospe markize in vrl mož. Bil je mestni svetovalec in je glasoval proti preganju nun iz šole.“ To bode ganilo sve-tega Petra, da bode odgovoril: „No, potem pa le noter, Bernard, a to naj bo le gospodu župniku na ljubo.“ Tudi tam gori boste še gospod župnik, in sicer župnik Longuevalski. Vam bi bil celo raj ne-prijeten, ako bi tam ne smeli ostati župnik Lon-guevalski.“

Župnik Longuevalski! Vse svoje življenje ni bil nič drugega, nego župnik Longuevalski, nikdar ni sanjal o čem družem in nikdar si ni želel kaj drugega. Trikrat ali štirikrat ponujali so mu večje

fare z znatnimi dohodki in z dvemi ali tremi vikar-stvi; a on je vselej odrekel. Ljubil je svojo cer-kvico, svojo vasico, svojo malo župnijo. Tam je živel sam in miren, delaje vse sam, vedno na poti, o solnci in dežji, o nevihti in toči. Telo se mu je utrdilo vsled teh težav, a duša mu je ostala nežna in tankočutna.

Tako je živel v svojem župnijskem stanovanju, v velikej kmetskej hiši, katero je le pokopališče ločilo od cerkve. Kadar je stopil na lestvico, da bi svoje hruške in breskve privezal h kolom, videl je čez zid grobove onih, nad katerimi je molil po-slednje molitve ter jim prvo perišče prsti vrgel na rakvo. Opravljajoč svoje vrtnarsko delo, govoril je v duhu molitvico za vzveličanje vseh teh ranjkih, ki so mu delali skrbi in kateri so utegnili biti še zadrževani v vicah. Vera mu je bila priprosta in pokojna.

A mej temi grobovi bil je jeden, kateremu je bolj pogosto nego ostalim veljala njegova pozor-nost in molitev njegova. Bil je to grob starega nje-govega prijatelja, doktorja Reynauda, ki je izdihnil dušo v njegovem naročju leta 1871., in v kakih okolnostih! Kakor Bernard doktor ni hodil k maši,

a bil je tako dober, tako ljudomil, tako sočuten k tistim, ki so trpeli! . . . To je bila velika skrb žup-nikova. Kje je prijatelj njegov Reynaud? Premišlje-val je blago življenje starega selskega zdravnika, življenje polno pogumne nesamopridnosti, premišlje-val je njegovo smrt, pred vsem njegovo smrt, in potem je dejal sam v sebi:

„V raji, drugje ne more biti kakor v raji! Ljubi Bog mu je morda dal ukusiti prav majhno trohico vic . . . kar tako v šali . . . a prej nego čez pet minut ga je sigurno rešil iz njih . . .“

To je vršalo po glavi sivemu župniku, ko je nadaljeval svojo pot proti Souvignyu. Šel je v mesto k pravnemu prijatelju markizinemu, da bi zvedel izid prodaje, da bi povprašal, kdo so novi lastniki Longuevala.

Imel je iti še jeden kilometer daleč do prvih hiš v Souvignyu; zdaj je korakal za zidom parka Lavardenskega, kar začuje nad glavo glasove, ki so ga klicali:

„Gospod župnik! gospod župnik!“

Na tem mestu delal je dolg lipov drevored za zidom nekakevo teraso, in abbé je privzdignivši glavo uzrl gospo Lavardensko in sina njenega Pavla.

iz prav zanesljivega vira, da se grof Taaffe pri izbiranju novega trgovskega ministra ne bode nič oziral na nobeno stranko, ampak ga bodo vodile iste tendencije, katere so ga vodile, ko je izbral pl. Gautscha za naučnega ministra. Dobili bomo tedaj moža, o katerem se vedeli ne bomo, kakega političnega mišljenja da je. Pri nas se parlamentarizem še ni tako ukoreninil, da bi se ministri jemali iz večine državnega zbora, kakor je to v družih ustavnih državah navada.

Vnanje države.

Posebno v Rusiji je zahteva **bolgarskega** kneza, da se imenuje generalnim guvernerjem na nedoločen čas, vzbudila veliko nevoljo. Baš Rusija se je zato potegovala, da morajo čez pet let velevlasti pritrditi podaljšanju vzhodnorumelijskega guvernerstva bolgarskemu knezu. Naravno je tedaj, da ob Nevi mislijo, da je omenjena zahteva knezova naperjena naravnost proti Rusiji. „Journal de St. Petersbourg“ pravi, da ne bi bili pričakovali, da bode početnik orientalskih zmešnjav zopet delal težave, ko bi se moral srečnega šteti, da se je brez škode iz njih izmotal. Kaj bodo pa rekli v Belemgradu in Atenah, ako bode smel knez ugovarjati sporazumljenju. V Berlinu izhajajoče „Politische Nachrichten“ mislijo, da je ta ugovor kneza Aleksandra miru nevarnejši, nego upiranje Grške.

Srbija ne bode vseh vojakov odpustila domov, katere je bila sklicala zaradi vojne. Pomnožila bode namreč posadke v Raški, Prepotci, Kuršumlji, Prokopliji in Vranji, kateri kraji so blizu turške meje. V imenovane kraje odposlala bode tudi mnogo streliva in več novih topov. To pomnoženje čet na meji ima nekda pred vsem namen varovati srbsko ozemlje pred napadi Arnavtov. Mogoče je pa tudi, da Srbija hoče imeti več vojakov na meji, da bode lahko takoj udrla v Staro Srbijo in Makedonijo, ko bi se jej ponudila zopet kaka taka priložnost, kakor se je bila ob Plovdivskem pre vratu, katero so pa Srbi bili zamudili.

„Novoje Vremja“ misli, da se bodo kmalu pokazale nove zmešnjave na **Balkanu**, katere bodo Srbe in Bolgare preverile, da se njih interesi ne strijajo z interesi kralja Milana in kneza Aleksandra.

Turčija je energično zahtevala od **Grške**, da naj takoj demobilizuje, če ne bode pretrgala diplomatske zveze. Turško podpirajo tudi zastopniki velevlastij. Grška se pa dosedaj dosti ne zmeni za pretenje Turčije, kajti iz Aten se poroča, da je vlada sklenila nadaljevati oboroženje, in da kupuje žito v Rusiji. Vojne pa grška vlada še ne misli napovedati. Sicer so pa poročila iz Aten o oboroževanju vsekako pretirana in imajo le namen Turčijo strašiti, da bi Grkom odstopila kak kraj.

Ruska vlada je začela poluotok Kola, kjer so dosedaj bili naseljeni samo Angleži in Švedi, naseljevati z Rusi. Poslednji dobe zemljišča proti desetletnim obročnim plačilom, stavbeno gradivo pa zastoj. Razen tega ruskim naseljencem ne bode treba plačevati nikakega davka.

Dopisi.

Iz Trsta 15. marca. [Izv. dop.] Poseči moram danes nekoliko v naše javno življenje ter čestitemu občinstvu razjasniti naše domače razmere. Več nego dvajset let se že borilci naše domovine z svojo silo in odločnostjo zaganjajo v do danes zmagovalno stranko rudečkarsko, ali reči bi moral skoro, da je njihovo kopje prešibko in bojim se, da se ne razlomi na železnih prsah italijanskih. Res krepak duh je v našem narodu, ali kaj nam pomaga, ko nas slavna vlada le vedno uporablja kot sredstvo, s katerim si igra, kakor valovi morski z čolnicem, ki ne more dospeti do kraja,

„Kam pa greste, gospod župnik?“ vpraša grofinja.

„V Souvigny k sodnji, rad bi slišal...“

„Ostanite tukaj... Gospod de Larnak pride takoj po prodaji sem, povedat nam izid.“

Abbé Konstantin stopi na teraso.

Gertruda de Lannilis, grofinja Lavardenska, bila je zelo nesrečna. V osemnajstem letu storila je veliko napako, jedino svojega življenja, a napako ki se ne da več popraviti. Vzela je iz ljubezni, napadena od vzletelega navdušenja, gospoda de Lavardensa, jednega od najbolj zapeljivih in najbolj duhovitih mož tiste dobe. On je ni ljubil, oženil se je le v sili; zapravljal je do zadnjega beliča svoje očetovsko imenje in zadnji dve ali tri leta mogel se je le še z dolgovi vzdrževati v družbi. Gospodičina Lannilisovala vedela je vse to, a na to stran delala si ni nikakih iluzij in dejala si je: „Ljubila ga bom tako, da me bode moral naposled tudi on ljubiti.“

Odtod pričela se je vsa njena nesreča. Njena usoda bila bi že znosljiva, da bi ne bila svojega moža tolikanj ljubila; a imela ga je preveč rada. S svojim nagnenjem in nežnostjo ga le utrudila, in

ker mu je čolnar opešal. Mi sicer nismo še opešali ali verovati nam mora vsakdo, da je naše delovanje tako težavno, da morda Slovenci pod nikako drugo kronovino ne trpe tolike krivice, kakor baš mi v Trstu. Sicer je borilec le toliko bilo možno, da so narodu ucepili kal narodne zavesti in da se danes to polagoma razvija. Seveda bi našim borilec bilo mnogo lažje, ko bi bila vlada le ne koliko naklonjena. Ali kaj nam pomaga vse zdiho vanje in tarnanje, ker če tudi ima Dunajska vlada (tako nam vsaj pravijo) dobro voljo ustreči našim željam in če je tudi presvetlega cesarja želja videti srečne vse narode pod njegovim žeslom, vendar ne more to priti v pravi tir, ker nam tu naš namestnik po vsej mogočnosti hrbet obrača. Nihče ne ve ali se to tako dela radi posebne politike ali kali?

Tajna javnost pa je, da so našemu namestniku Slovenci trn v peti. Milosti bi nam ne bilo treba iskati v našem dvorcu, ali vendar se od neke strani preveč z vlado koketira, misleč, da se lepim potom kaj doseže. Skušnja nas pa do danes uči, da nam vlada povsod, kjer le možno polena pod noge meče. Preteklo je že mnogo časa, odkar so naše ponižne prošnje, za slovenske ljudske šole bile podane slavnemu magistratu. In ah! do danes še nismo nič čuli in skoro se nam dozdeva, da bode 19. stoletja konec, ko mi še ne bomo imeli svojih šol. Kaj pa je temu uzrok? Ali ni morda kaka spletkar, ki je do danes še neznana, mej vlado in magistratom in ali je morda kriva popustljivost naših borilcev proti vladi? Mi sicer ne moremo izreči sodbe, ali vendar se nam čudno dozdeva, da se nihče zato ne pobrine. Usojamo si naše prvobornitelje s tem le nekoliko opomniti, da naj za to takó koristno stvar kaj store. Gospodu državnemu poslancu našemu pa na srce polagamo malo prošnjo, da bi pri svojem dostojanstvu, kakor državni poslanec, blagovolil posredovati, da vsaj visoka Dunajska vlada nekoliko na nas pomisli, na ono ubogo slovansko rajo, cesarju in državi tako zvesto udano. Spuščati se v visoko politiko nam ni namen, ker so nam pred očmi danes le naše razmere, ali vendar se moramo dotakniti strani, ki se tiče više stvari. Skrbi nas namreč, če ne bode to našej državi v škodo, ker se z nami Slovani tako pristransko ravna. Mi kot bližnji sosedji združene Italije gotovo potem, če se uresniči gorka želja italijanskih neodrešencev, pripademo pod njo. Kaj se bode potem z nami zgodilo že v bodočnost vemo, in ravno to nam dela misli težke, ker se nas vselej od pojedine z drobtinicami odganja. Ali je mar to plačilo za preveliko, naudušeno domoljublje do združene Avstrije? Ako je to, potem se nam nehote druge misli urivajo v glavo, kojih pa tu ne smemo izustiti. Žal nam je le, da se tako zvestemu rodu vse s slabim plačuje. Res, da smo že nekoliko vajeni prenašati težka bremena, ali vsega se človek nasiti; in tudi nam že preseda ravnanje g. namestnika. Tudi se nam čudno dozdeva, da se kljub temu, da je avstrijska stranka dobila pri zadnjih volitvah nepozabljivo kľofuto, še pušča namestnik na svojem prejšnjem mestu. Res trdno stoji gospod Depretis, da ga celo taka blamaža ne podere. Rudečkari pa danes stikajo glave vkup, ker razni so glasi, da se je podesta odpovedal in drugi zopet

kmalu je zopet živel po prejšnji navadi, da, še bolj nerodno.

Petnajst let minilo je tako v dolgem mučeništvu, katero je prenašala gosa Lavardensova s topo resignacijo, z resignacijo, katere ni bilo v njenem srcu. Nič je ni moglo utešiti ali ozdraviti jo te ljubezni, ki jo je izžigala.

Gospod de Lavardens umrl je leta 1869; zapustil je štirinajstletnega sina, v katerem so se že pokazovale vse napake in lastnosti očetove. Imetje gospe Lavardensove sicer ni bilo ozbiljno v nevarnosti, a vendar je nekaj trpelo ter se zmanjšalo. Prodala je torej svoj hotel v Parizu, umaknila se na kmete, ter tukaj živela v urejenej štedljivosti, vso žrtvujoč se vzgojevanju svojega sina.

A tudi zdaj sta jo še čakali žalost in skrb. Pavel de Lavardens bil je razborit, ljubezniv in dobrodušen, a uporno se je upiral vsakej sili in vsakemu rednemu delu. Trije ali štirje vzgojevalci, zaman prizadevajoč si, pripraviti ga na ozbiljno pot, obupali so nad njim. Potem se je oglasil v Saint-Cyru, a ni bil vsprejet in zdaj je v Parizu čudovito hitro in na najnespametnejši način zabil dve do tristo tisoč frankov. Na to je ustopil v prvi polk lovcev

blodijo mej svet, da je potrjen od cesarja. Rado vedni smó pač, naj nam bodočnost prinese.

Iz Gorice 15. marca. (Koncert g. Gjaro Nedelkoviča. — Imenovanje.) — Slovani imamo smolo, rekel mi je neki gospod prilično, in včeraj se je to zopet obistinilo; gospod Nedelkovič je Slovan, ergo ima smolo. Ves teden imeli smo sicer burjo in zimo, a vendar suho vreme, v soboto imeli smo celo jako lep in prijeten dan. Za nedeljo napovedan je bil koncert in že zjutraj pričelo je vreme kisel obraz kazati, po gorah valila se je megla, katera nam je prinesla že popoldne dež, ki je vedno močnejše pritiskal, tako da je bilo na večer sitno iz podstrešja ven iti. To je bila res smola, radi tega je bil koncert le pičlo obiskovan, došlo je le kakih 100 oseb. Došlo občinstvo je bilo s koncertantom zadovoljno, g. Nedelkovič ima prijeten močan glas in je v p-tji zelo izurjen. Občinstvo je vsprejelo tudi vse točke njegovega programa z odobravanjem in ploskanjem, posebno pa pesen „Kje domov moj?“, kojo je moral g. N. trikrat ponavljati. O drugih točkah programovih ne bomo govorili, gospoda citraša O. in Pr. smo imeli že večkrat priliko občudovati ter o njihovem igranju svojo sodbo izreči, isto tako je g. E. Kl. kot igralec in deklamator znan že čez meje naše Goriške domovine. Pri vsej smoli in vseh zaprekah ni bil vendar g. koncertant nezadovoljen z dohodki.

Minoli teden imenoval je naš deželni odbor g. potovalnega učitelja Kramarja voditeljem naše kmetijske šole. S tem je končan provizorij, kateri je nastal na tem za nas važnem zavodu po odločbi g. Povšeta. Nadejamo se da, bodeta znanprej gospoda Kramar in Žepič skupno in složno skrbela za ta zavod ter delala na to, da bode zavod nam v čast in našemu siromašnemu, po toliko slabih letinah obožanemu posestniku v korist. Zavod je za nas velike važnosti, kajti narod, kateri materijalno hira, hira tudi duševno; radi tega je pa treba, da imenovana voditelja vse svoje moči zavodu in svojemu poklicu posvetita.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 16. marca.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih 19 odbornikov, mej njimi po dolgi bolezni prvokrat mestni odbornik dr. Zarnik. Overovateljema zapisnika imenuje gospod župan odbornika Potočnika in Žagarja.

Župan naznanja, da mu je poslal odbornik Alfred Ledenic pismo, v katerem naznanja, da zaradi mnogih opravil izstopi iz mestnega odbora s prošnjo, da mu odborniki ohranijo prijazen spomin. Tudi mestni odbornik Ivan Hribar naznanil je, da nepreklicljivo odloži svoj mandat kot mestni odbornik. Konečno naznani župan, da je mesto Budimpešta doposlalo svoj proračun za leto 1886.

K naznanilom županovim oglasi se podžupan Vaso Petričič in pravi, da je z resnim obžalovanjem čul odpoved izbornu marljivega odbornika Ivana Hribarja, kateri je ves čas svojega odborništvazares uspešno deloval na korist Ljubljanski občini. Podžupan Petričič ne dvomi, da bodo zdaj, ko bodo v kratkem nove dopolnilne volitve, volilci neutrudnega sodelavca v mestnem zboru zopet pozvali v mestni zastop in bodo tedaj njegove izvrstne

afriških (chasseurs d' Afrique), šel je sebi na srečo takoj v začetku z malim oddelkom v Saharo, vedel se korenjaški, postal jako hitro stanodelnik in je imel že tretje leto imenovan biti poročnikom, a zaljubil se je v mlado damo, ki je v gledališči Alžirskem igrala „hčer gospe Angotove“. Pavel je do služil, odšel od vojske ter se vrnil v Pariz s svojo mlado operetno pevko. Nekaj časa potem bilo ga je videti z neko plesalko, potem z neko igralko in potem z neko umetno jezdkinjo iz cirka. Poskušal se je v vseh umetnijah. Tako je živel sijajno, a vendar žalostno življenje brezdelnih ljudij... Ali v Parizu se je mudil le tri do štiri mesece na leto. Njegova mati obljubila je plačevati mu po trideset tisoč frankov na leto, razloživši mu, da ne dobi, dokler bode ona živa, niti krajcarja več, ako se ne oženi. Poznal je svojo mater, dobro vedoč, da se ne šali. Ker pa je vkljub temu v Parizu hotel odlično živeti ter se zabavati, potratil je vseh trideset tisoč frankov od meseca marca pa do maja in se je potem povsem pameten vrnil na Lavardens, kjer je hodil na lov, ribaril ter občeval s častniki topničarskega polka, ki je bil v Souvignyji v posadki.

(Dalje prih.)

moči mestnemu zboru zopet povrnjene. Nasvetuje tedaj, da se izreče g. Hribarju zahvala mestnega zastopa za njega delovanje v mestnem zboru, isto tako g. Ledniku in da se magistratu naroči, naj obema gospodoma to zahvalo pismeno prijavi. (Dobro!)

Odbornik dr. Zarnik predlaga, da bi mestni zbor odpovedi gosp. Ivana Hribarja ne vsprejel. §. 40 mestnega začasnega statuta določuje, da ima vsak odbornik pri izstopu navesti uzroke, zakaj da se odpove odborništvu. To pa se sme zgoditi „nur aus besonders rücksichtswürdigen Gründen“, katerih pa odbornik Hribar ni navel. Odbornik Hribar je izstopil le, ker je bil napaden v nekem zakonem lističi, da je njegovo delovanje le na škodo Ljubljanskemu mestu, da ne stori za mesto nič koristnega. In vendar je v občje priznan g. Hribar kot jeden najmarljivejših udov mestnega zbora in dr. Zarnik popolnem pritrjuje predlogu gospoda podžupana, da se g. Hribarju izreče zahvala za njegovo delovanje v mestnem zboru.

Odbornik dr. Tavčar pravi, da je zgodovina Ivan Hribar-jeve odpovedi znana. Iz znanega poveresa priobčen je bil dopis v Mariborskem „Slovenskem Gospodarju“, v katerem se g. Hribar-ju očita, da v mestnem zboru terorizuje druge mestne odbornike. Govornik ne more pritrjiti predlogu dr. Zarnika. Pač pa mora konstatovati, da v mestnem zboru Ljubljanskem vsak mestni odbornik po svoji volji deluje, pa svojem lastnem prepričanju, kakor hoče. Neistinito je tedaj, kar se trosi po svetu, da kdo, najmanj pa g. Hribar, terorizuje. Odbornik, ki se zanima za mestne zadeve in o njih govori, ni terorist, tedaj dr. Tavčar še jedenkrat z vso odločnostjo zavrača trjeno neresnico in očitjanje. (Dobro!)

Odbornik Valentinčič naglašja, da se je Hribar nepreklicljivo odpovedal. Tedaj govornik ne more glasovati za dr. Zarnika predlog, kajti ko bi ga hoteli vezati na mestno odborništvu in bi se g. Hribar nobene seje mestnega zbora več ne udeleževal, kaj bi to volilcem koristilo? Saj bodo v kratkom volitve. Ako vsprejme g. Hribar od volilcev mandat, ga bodo isti zopet izvolili v mestni zbor.

Odbornik dr. vitez Bleiweis Trsteniški opomni, da je bil Hribar že nad tri leta mestni odbornik. tedaj je izpolnil svojo dolžnost in ima pravico odpovedati se. Ako ga volilci zopet izvolijo, bode se s tem klicem morebiti zopet spoprijaznil. Naj se odpoved torej vsprejme in izreče priznanje.

Odbornik dr. Zarnik potem prvi del svojega predloga umakne in pri glasovanju vsprejme se jednoglasno predlog, da se izreče gg. Ivanu Hribarju in Alfredu Ledniku zahvala mestnega zbora za njihovo delovanje.

Odbornik Murnik poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zastop. Letos izstopijo iz mestnega zbora ali deloma, ker jim je doba potekla, deloma po lastni odpovedi sledeči odborniki: V III. razredu: Ivan Hribar, Anton Klein in dr. Valentin Zarnik. V II. razredu: dr. Henrik Dolenc, Alfred Lednik, dr. Fran Papež, Tomo Zupan in Fran Žužek. V I. razredu: Fran Kolman, Ivan Murnik, Mihael Pakič in Fran Ravnihar. Dopolnilne volitve bodo: za III. razred: 5. aprila; za II. razred: 6. aprila in za I. razred: 8. aprila t. l. Izvolitev volilnih komisij in imenovanje predsednikov prepušča se po običaji g. županu.]

Odbornik Potočnik poroča v imenu stavbinskega odseka o popravu ceste na Grad za Orlovim posestvom ter po daljšem utemeljevanju nasvetuje:

1. Mestni odbor priznava vodstvu kaznilnice na Gradu pravico, jemati brezplačno šuto za posipanje te ceste iz mestnih jam, kolikor je potrebno.

2. Za vzdržavanje te ceste dovoli mestni zbor za 1886. l. 30 gld.

3. Pravnemu odseku se naroča, da mestnemu zboru poroča o lastninski pravici te ceste.

Odbornik Valentinčič pravi, da mu je iz avtentičnega vira znano, da je ta pot bil nekdanj čisto privaten. Ranjki dr. Orel dovolil je čuvaju, da je po njegovem potu smel voziti na Grad, pa si je čuvaj moral sam pot delati. Pozneje, ko so vozili topove na Grad in tam nastanili vojaške kaznenice, je Orel dovolil, da se tudi za njegovim posestvom privatni pot razširi. Mesto tedaj nema nikake obveze, pot vzdržavati, naj torej pota ne prevzame,

ker ga čisto nič ne potrebuje, naj torej tudi ne dovoli 30 gld.

Mestni odbornik Fran Ravnihar opomni, da je, kakor je poročevalec naglašjal, vzdržavanje in lastnina te ceste dvomljiva, zatorej naj se ta zadeva najprej izroči pravnemu odseku in šele potem, ko se istega poročilo zasliši, sklepa o kakem mestnem prinosu.

Odbornik Pakič podpira odsekove nasvete in pravi, da to cesto rabijo vsi fijakarji, kadar vozijo tujce na grad in tako ima mesto le korist od nje.

Poročevalec odbornik Potočnik pravi, da je do 1862 leta ta cesta bila le poljska pot. Ko je potem erar pričel delati cesto, je magistratni svetnik Guttman iz prijaznosti večjo podporo obljubil, ako jo mestni zbor, ki je bil takrat, potrdi. A mestnemu zboru se to ni nikdar predložilo in tedaj tudi ni na ničesar vezan. Tudi razprave z državnim pravdništvom neso rešene, kajti dotični spis leži že dolgo časa nerešen pri višjem državnem pravdništvu v Gradci. Vsi udje odseka pa so bili za to, da se dovoli 30 gld., kajti vsaki kdor se vozi na grad, vozi se le po tej cesti.

Prvi predlog se vsprejme, za drugi predlog je jednako glasov in odloči gosp. župan za dovoljenje. Tretji predlog pa se vsprejme z dostavkom odbornika Gogole, da se ima poročati mestnemu zboru vsaj v dveh mesecih.

Odbornik prof. Zupan poroča v imenu šolskega odseka o dotacijskih računih II. mestne deške, nunske, in mestne dekliške šole za šolsko leto 1884/5, kateri se odobre. Nagrade za I. polovico tekočega šolskega leta voditeljema in učiteljem obrtnih pripravljalnih šol se po nasvetu odsekovem potrdé.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o škontriranju mestnih blagajnic, da se je našlo vse popolnem v redu. Se vzame na znanje.

Potem se javna seja sklene in prične tajna.

Domače stvari.

— (Za Šentpetersko župnijo) si usojam sklicati ustanovni podružnični zbor družbe sv. Cirila in Metoda na 21. dan t. m., t. j. na prihodnjo nedeljo ob 4. uri popoldne v prostore Schreinerjeve pivnice (Schreiners Bierhalle) na sv. Petra cesti. Pooblaščenec.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) uplašal je g. dr. Vošnjak kot pokrovitelj 100 gld. pri prvi Ljubljanski podružnici. Kmetška posojilnica Ljubljanske okolice pa je doposlala glavnemu odboru darilo 20 gld.

— (Vsem gg. Jurčičevim čestilcem,) ki so se oglasili za Jurčičev večer dne 18. marca t. l., se naznanja, da se isti prične **točno ob 8. uri** v steklenem salonu čitalnice Ljubljanske. Ako kateri ud „Pisateljskega podpornega društva“ po naključji ni dobil vabila in želi se istega večera udeleževati, naj glagolovi to jutri do 12. ure društvenemu tajniku g. prof. Raiću naznaniti.

— (Baron Pino) je že odložil tudi svoj državnozbornski mandat. Tako vsaj poroča „Tagespst“. Mi bi jako obžalovali, ako se ta vest potrdi, kajti pri novih volitvah bi težko zmagali Slovenci s svojim kandidatom. Sicer bi lahko pričakovali, da bode nas vlada podpirala pri prihodnjih volitvah, ker se je z izvolitvijo dr. Steinwenderja tako opekla. Poslednjega je zaradi njegovih govorov že bila uradna „Klag. Zeit.“ prisiljena grajati in Korošcem hkratu priporočati, da naj v prihodnje ne volijo taci vladnih nasprotnikov v državni zbor, ako hočejo od države dobivati kake pomoči proti elementarnim nezgodam. Kdor pa razmere na Koroškem dobro pozna, ne bode pričakoval vladne pomoči za nas Slovence, c. kr. uradniki bodo agitovali za liberalne kandidate, kakor so do sedaj, naj potem ti v državnem zboru vladi še take preglavice delajo. Nikakršno postopanje liberalcev ne more spametovati vlade.

— (Nabiranje doneskov za zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Ko smo podali v svojem zadnjem poročilu pregled o razprodanih knjižicah, iz kojega je bilo razvidno, da je na drugem mestu takoj za Ljubljano njej tudi po leži sosedna Vrhnika, nesmo pričakovali, da nas bodo vrli Vrhnčanje v tako kratkem času zopet z novima dvema razprodanimi krajcarskima knjižicama iznenadili. To se jim mora pustiti, neumorni so v izumljevanju novih gmotnih virov za naše podjetje. Zato jim moramo biti tem bolj hvaležni in njih

vzgedno navdušeno postopanje zasluži večjo posnemo. Poudarjali smo že svoje dni različne načine pobiranja, ki se izvršujejo na Vrhniki, omenjali narodnih gospâ in gospodičin, trgovskih firm i. dr. Sedaj so zopet kupili celo LVIII. krajcarsko knjižico pod števil. 480 odborniki izvrstno in uspešno delujoče Vrhniske kmetijske posojilnice (gg. Fr. K., J. L., G. J., M. T. in J. G.), za kar jim izrekamo na lepi požrtvovalnosti najtoplejše zahvalo. Brati je bilo pred nedavnim časom po časopisih o starinskih najdbah na Vrhniki. Te najdbe kažejo Vrhnčanje onim, ki se zanje zanimajo, proti ustopnini na korist „Narodnemu Domu.“ Lep del krajcarske knjižice, ki nam jo je kot LIX. poslal g. poverjenik J. G. pod št. 401., je bil na ta način razprodan. Vrhnčanje so vedno originalni, vedno kaj novega. To Vam je požrtvovalna in posneme vredna navdušenost, za katero vrlim Vrhnčanom ne moremo biti nikoli zadosti hvaležni.

— (Nova „postava“!) Razglasil jo je zadnji petek novi, a uradno še nepotrjeni državni zakonik, alias dnevnik „Slovenec“ v Ljubljani. To je namreč novi red za eksekucijo, o katerem mi samo toliko znamo, da ga je državnemu zboru vlada predložila v pretres in odobrenje, katerega pa „Slovenec“ že sedaj usiljuje svojim bralcem kot „postavo“, novo „postavo“. Moral bi pač še poprej razglasiti „postavo“ ali vsaj „predlogo“, da je on državni zakonik! Kadar bomo tedaj postave žejni, šli bomo zajemat k „Slovincu“, novemu zakonodavnemu viru.

— (Kranjska hranilnica) je v včerajšnjem občnem zboru vsprejela prošnjo uradnega ravnatelja, cesarskega svetnika R. Janežiča, za umirovljenje. Pokojnina s stanarino določila se je baje na 4000 gld. na leto. Mesto ravnatelja se bode razpisalo.

— (Občni zbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko za l. 1885,) bode po sklepu odborove seje z dne 7. marca t. l. v sredo 26. maja 1886 ob 9. uri v dvorani mestnega magistrata. Podrobnejši vspeled objavimo v jednej prihodnjih števil.

— (Glasbeno-deklamovalsko akademijo) prirede pripravniki in pripravnice c. kr. učiteljišča na sv. Jožefa dan (19. t. m.) v telovadnici c. kr. učiteljišča. Program je jako lep in razsežen. Ker se bode akademija vršila pod vodstvom gg. A. Nedvêda in H. Gerstnerja, pričakovati nam je posebnega užitka, saj je znano, da je gosp. Nedvêd v tej stroki prvi mojster v Ljubljani. Ker je za akademijo veliko zanimanje, priporočamo občinstvu, naj se za ustopnice pravočasno oglašja pri g. Tillu, da ne bode prepozno. Ves program priobčimo jutri.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v petek na sv. Jožefa dan popoldne ob 4. uri v stari šoli v Šentvidu nad Ljubljano in v nedeljo 21. t. m. popoldne v Črnem vrhu nad Idrijo.

— (Vabilo h koncertu), kojega priredi „Ptujaska narodna čitalnica“ v svojih prostorih v „Narodnem domu“ dné 19. marca t. l. ob 1/2.8. uri zvečer. Vspeled: 1. A. B. Tovačovsky: „Bože živi“, moški zbor. 2. J. Dvořak: a) Legende št. 4 (c-dur) in št. 10 (des-dur); b) Slavjanski plesi št. 4 (f dur) in št. 8 (g-mol), čveteroročna igra za glasovir. 3. Dr. G. Ipavic: a) „Pod lipo“, b) „Moja pesem“, c) „Lahko noč“, mešani zbori. 4. Slovenske pesmi, igra za dvoje citre. 5. Narodna pesem: „Ko tičica sem pevala“, mešani zbor s samospévom za sopran. 6. Dr. B. Ipavic: „Bodi zdrava domovina“, moški zbor s samospévom za bariton. 7. A. Foerster: „Ave Marija“ (iz operete „Gorenjski slavček“), mešani zbor s spremljevanjem na glasovirji. Odbor.

— (Razpisano) je mesto okrajnega zdravnika v Žužemberku. Prošnje do 2. aprila t. l. — Dalje mesto zemljiškega knjigovodje pri okrajni sodnji v Črnomlji. Prošnje do 15. aprila t. l. — Razpisana je služba učitelja na jednorazrednici v Šent Janži na Dolenjskem. Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 31. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 16. marca. Po seji državnega zbora konstitutoval se je jezikovni odsek in volil Hohenwarta načelnikom, Chlumetzkega njegovim namestnikom. — Gozdarski kongres sklenil je prošnjo do vlade, da se z varstveno carino, kakeršna je v Nemčiji, štiti avstrijsko lesno proizvodstvo.

Carigrad 16. marca, Vsa prigovarjanja vlastij bila so dosedaj v Sofiji zaman. Knez se odločno brani, da bi se njegova pooblastila kot generalni guvernér Vzhodne Rumelije na pet let omejila. Preti, da bo odpoklical svojega pooblaščenca, ako se Porta v tej zadevi ne uda njegovi želji.

Carigrad 16. marca. Bolgarski minister Cankov povrne se v Sofijo.

Razne vesti.

(Sekcijski načelnik Auerhammer f.) 13. t. m. umrl je na Dunaji sekcijski načelnik pri finančnem ministerstvu vitez Henrik Auerhammer. Pokojnik popel se je brez vseh pravoslovnih studij vsled lastne marljivosti, energije in izvedenosti od računskega uradnika pri finančnem ministerstvu do tolikega dostojanstva. V znak njegove izredne marljivosti podelil mu je cesar viteški križ Leopoldovega reda in 4. decembra 1884 naslov in značaj sekcijskega načelnika. Umrši bil je tudi komisar pri deželni banki. Finančno ministerstvo izgubilo je v tem visokem uradniku istiniti bisser uradniške marljivosti.

(Poneverjenje.) Iz Florencije pobegnili je 1. t. m. 41letni Celestin Zineroni, preglednik v blagajnični pisarni za železniško progo jadranske, ko se je prej dobro preskrbel s potnino in olahkotil blagajnico za 160.000 lir. Beguna išče re-darstvo.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé asled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja a prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (20-2)

Listnica uredništva. Gosp. dopisniku iz Trsta: Dobro, a le kolikor možno stvarno.

Listnica upravnštva. Gospod M. M. v Uralsku. Za 10 rubljev dobili 12 gld. 30 kr. in je sedaj naročnina plačana do 30. septembra 1886.

Umrli so v Ljubljani:

12. marca: Fran Finc dninar, 60 let, Strmi pot št. 4, za jetiko. — Janez Klančar, delavčev sin, 8 let, Tržaška cesta št. 26, za vnetjem sapnika.

13. marca: Fran Skubic, delavec, 19 let, se je na južnem kolodvoru ponesrečil. — Viktor Praedika, profesor sin, 4 leta, Stari trg št. 17, za vnetjem možganov.

14. marca: Josip Avi, fjakar, 72 let, Dunajska cesta št. 16, za spridenjem jeter. — Leopold Igel, gledališčni reviziter, 49 let, sv. Florijana ulice št. 25, za jetiko. — Helena Petrič, mestna uboga, 82 let, Karlovska cesta št. 7, za kapom. — Janez Hribar, pek, zdaj prisiljenec, 22 let, Poljanski nasip št. 50, za srčno hibo. — Ernest Rössman, trgovčev sin, 13 mes., Mestni trg št. 5, za vnetjem v grlu.

15. marca: Julij Malič, črevljarjev sin, 2 mes., Rožne ulice št. 31, za spridenjem mreine.

V deželnej bolnici:

12. marca: Anton Ahačič, delavec, 25 let, za jetiko. — Urša Janc, delavka, 32 let, za rakom. — Marjeta Grat, gostija, 72 let, za starostjo.

14. marca: Josip Hrastar, gostač, 49 let, za vnetjem sapnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. marca.	7. zjutraj	727-71 mm.	- 0,2° C	brezv.	snež.	6-3) mm.
	2. pop.	728-34 mm.	30° C	brezv.	snež.	
	9. zvečer	729-42 mm.	1,2° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 1,3°, za 1,8° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 17. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hl. i.	7 15	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	5 53	Surovo maslo,	85
Jecmen,	5 20	Jajce, jedno . . .	2
Oves,	3 25	Mleko, liter	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 69	Telečje	60
Koruza,	5 20	švinjsko	68
Krompir,	4 20	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	55
Grab,	8	Golob	17
Fižol,	8 0	šeni, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	90	Štama,	2 41
Mast,	74	Drva trda, 4 □ metr.	7 50
Špeh frišen,	56	mehka,	5 50

Dunajska borza

dné 17. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.
Papirna renta	85	85
Srebrna renta	85	90
Zlata renta	114	45
5% marcna renta	101	85
Akcije narodne banke	873	
Kreditne akcije	302	30
London	125	70
Srebro	9	95
Napol.	9	91
C. kr. cekini	5	55
Nemške marke	61	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	104	15
„ papirna renta 5%	95	60
5% štajarske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	10
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	206	20

Najfinejši

(169-1)

Bohinjski sir,

ki se more primerjati z najboljšimi švicarskimi izdelki te vrste, dobiva se po jako nizkeji ceni pri

Simonu Odarji pri Stari Fužini h. št. 36,
p. Bohinjska Bistrica (Kranjsko).

Umetne (50-15)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikaanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Resolvirno milo,

izumljeno in napravljeno od

Frana Pichler-ja, c. k. živ. nadzdravnika v avst.-oger. vojski, se je za dobro pokazalo pri vseh vnanjih poškodo-vanjih

konj in goved.

Večkrat odlikovano s častilnimi spričevali, zahvalnimi in priznalnimi pismi živinozdravnikov, kmetijskih društev in zavodov ter mnogobrojnih posestnikov. — V Ljubljani prodajajo: **Mihael Kastner, Viljem Mayr, Josip Schlafer.** (136-3)

Semena

velikanske pese, detelje, raznih trav in sočivja

prodaja sveža (130-4)

PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želo-dčevih boleznih, pomanjka-nji krvi, oslabiljeni, diarr-hoe in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Sle-zija) uporablja to vino že več kakor 15 let in pripo-roča posebno kot okrepjujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656-20)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld. Po pošti se pošlje najmarj 5 steklenic.

LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dob-ljenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravi-lne kakovosti.

Slast vzbujaajoče. Vadecem **Raba prijetna.**
Za prebavljenje. bolehaajoče v želodci. **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo. Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo!

Okrepjujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivaajoča sredstva, pi e, pa-stile itd.

Za predzdravljenje!

Za po zdravljenji!

Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistj in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkani slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasliženji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napenjanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, ne-pravilnem izpraznenji, trdovratnem zapiranji in debelenji. **Cena pušci 20 kr., originalni skatljji = 12 pušic = 2 gld. a. v.**

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična skatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranji,** v **Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Rudolfovem,** v **Radovljici,** v **Črnomlju,** kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78-11)

Restitucijski fluid

pomoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drženje v kreplo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkučenih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izborea skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepijen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenji vztrajnega in pozumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstenje) po kakem trdnopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravjujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, ovrpenji v boku, v krizi i. t. d., otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinijenji, tiščanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih libah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdraviila s pošto na deželo: (655-20)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini!

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg-ljajem 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: **Budimpešta, Waitznergasse 6.** (142-8)

Tulci:
16. marca.
Pri stitnu: Jettles z Prage. — Wild z Dunaja. — Dirth z Postojne. — Abart z Gradca. — Siska iz Senožel. — Rieder z Dunaja.
Pri skatljji: Schwarz z Dunaja. — Klein iz Budimpešte. — Glanzman iz Trsta. — Heinrich z Dunaja. — Gerdtšic iz Novoga mesta. — Poljak iz Celovca. — Bian z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Weisser z Dunaja.

KIVERTÉ S FIRMO
priporočila po nizkeji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.